

Ο προσφεύγων έχει ατομικό δικαίωμα συμμετοχής σε νομότυπη νομοθετική διαδικασία, το οποίο απορρέει από το καθεστώς του ως μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 2, το άρθρο 10, παράγραφος 1, το άρθρο 13, παράγραφος 1, και το άρθρο 14, παράγραφος 1, ΣΕΕ, που συγκεκριμενοποιούνται μέσω των δικαιωμάτων κοινοβουλευτικής συμμετοχής του προσφεύγοντος που αντλούνται από το παράγωγο δικαίο, ειδικότερα δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτη φράση, της εκλογικής πράξης, του άρθρου 2, στοιχείο στ', του Καθεστώτος των βουλευτών καθώς και των άρθρων 177 και 218, παράγραφος 1 του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Καθόσον εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό βάσει του άρθρου 290 ΣΛΕΕ, αντί να κινήσει τη συνήθη νομοθετική διαδικασία που είχε στην πραγματικότητα εφαρμογή, σύμφωνα με το άρθρο 289 ΣΛΕΕ, μέσω της υποβολής σχετικής πρότασης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όχι μόνον έδιξε τη θεσμική νομοθετική αρμοδιότητα που έχει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 1, ΣΕΕ, των άρθρων 289 και 294 ΣΛΕΕ, καθώς και της αρχής της θεσμικής ισορροπίας κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, πρώτη φράση, ΣΕΕ, αλλά προσέβαλε και το ατομικό δικαίωμα συμμετοχής του προσφεύγοντος σε νομότυπη νομοθετική διαδικασία κατά τρόπο άμεσο και ατομικό. Ένα μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μπορεί να προβάλλει, στο πλαίσιο ένδικης προσφυγής δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, παράβαση των κανόνων του συστήματος κατανομής των αρμοδιοτήτων, παράβαση ουσιώδους τύπου και κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους των λοιπών θεσμικών οργάνων της Ένωσης, υπό τον όρο ότι θίγεται το δικαίωμα συμμετοχής του σε νομότυπη νομοθετική διαδικασία, αποβλέποντας στο να επιληφθεί συναφώς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ο χαρακτηρισμός της παραγωγής ενέργειας από φυσικό αέριο και πυρηνική ενέργεια ως περιβαλλοντικά βιώσιμης οικονομικής δραστηριότητας κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 της 18ης Ιουνίου 2020 για την ταξινόμηση αντιπροσωπεύει — ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων — μια σημαντική, λόγω του άκρως πολιτικού χαρακτήρα της, πτυχή του τομέα της διευκόλυνσης των βιώσιμων επενδύσεων, ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο 290, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ρυθμίζεται αποκλειστικά με νομοθετική πράξη κατά το άρθρο 289 ΣΛΕΕ. Καθόσον εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό, η Επιτροπή — ανεξαρτήτως της ουσιαστικής νομιμότητας του εν λόγω κανονισμού — υπερέβη τα όρια των αρμοδιοτήτων της, παραβιάζοντας κατά τον τρόπο αυτό την αρχή της θεσμικής ισορροπίας του άρθρου 13, παράγραφος 2, πρώτη φράση, ΣΕΕ. Η έκδοση του κανονισμού θίγει ταυτοχρόνως τη θεσμική νομοθετική αρμοδιότητα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και προσβάλλει το δημοκρατικό κοινοβουλευτικό δικαίωμα συμμετοχής του προσφεύγοντος σε νομότυπη νομοθετική διαδικασία.

Προσφυγή-αγωγή της 10ης Οκτωβρίου 2022 — ΖR κατά EUIPO

(Υπόθεση T-634/22)

(2023/C 24/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΖR (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκδοθείσα και κοινοποιηθείσα στις 14 Δεκεμβρίου 2021 απόφαση της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής του EUIPO, με την οποία η προσφεύγουσα ενημερώθηκε σχετικά με την καταβολή υπέρ αυτής του ποσού των 5 000 ευρώ προς εκτέλεση της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 13 Ιανουαρίου 2021, στην υπόθεση T-610/18, ΖR κατά EUIPO·
- να ακυρώσει, κατά το μέρος που είναι αναγκαίο, την εκδοθείσα και κοινοποιηθείσα στις 28 Ιουνίου 2022 απόφαση του προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του EUIPO, περί απορρίψεως της διοικητικής ένστασης την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της ΕΕ, κατά της προμνησθείσας απόφασης της 14ης Δεκεμβρίου 2021·
- να της επιδικάσει αποζημίωση λόγω υλικής ζημίας και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης· και
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο (στο εξής: καθού) στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 20 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά την προσφεύγουσα σε σχέση με άλλους υποψηφίους που συμμετείχαν στη διαδικασία επιλογής.

Δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι με το ποσό των 5 000 ευρώ περιέρχεται η προσφεύγουσα στην ίδια θέση με άλλους υποψηφίους οι οποίοι, συνεπεία της παραβίασης της ως άνω αρχής, συμπεριλήφθηκαν στον κατάλογο επιτυχόντων ή έλαβαν πιο συμφέρουσα αποζημίωση.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλονται προσβολή του δικαιώματος άμυνας/δικαστικής προσφυγής που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης, του καθήκοντος επιμέλειας και της υποχρέωσης αιτιολόγησης, οι οποίες κατοχυρώνονται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσον αφορά την προσβολή του δικαιώματος άμυνας/δικαστικής προσφυγής, ο μοναδικός λόγος για τον οποίο το καθού αρνείται να εξετάσει αν υπάρχει δυνατότητα μετάταξης οφείλεται στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα άσκησε το δικαίωμά της σε προσφυγή. Το γεγονός και μόνον ότι η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή δεν είναι δυνατόν να παρουσιάζεται ως βάσιμος λόγος για δικαιολόγηση της άρνησης εκ μέρους της Διοίκησης να εκτελέσει προσηκόντως την απόφαση στην υπόθεση T-610/18 ZR κατά EUIPO.

Όσον αφορά την παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης, του καθήκοντος επιμέλειας και της υποχρέωσης αιτιολόγησης:

- πρώτον, το καθού δεν έλαβε υπόψη όλους τους παράγοντες οι οποίοι θα μπορούσαν να επηρεάσουν την απόφασή του, δεδομένου ότι απέρριψε νομικώς αποδεκτές επιλογές και αγνόησε την εναλλακτική λύση·
- δεύτερον, οι συζητήσεις με το καθού με βάση τη μοναδική δυνατότητα την οποία εξέτασε η Διοίκηση δεν δύνανται να χαρακτηριστούν ως διάλογος εφ' όλης της ύλης ο οποίος αποσκοπεί στην εξεύρεση μιας δίκαιης λύσης.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Νοεμβρίου 2022 — van der Linde κατά ΕΕΠΔ

(Υπόθεση T-678/22)

(2023/C 24/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Frank van der Linde (Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: C. Forget, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση⁽¹⁾ στο μέτρο που ο ΕΕΠΔ διατάσσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να παράσχει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα πρόσβαση σε όλα τα δεδομένα που τον αφορούν σύμφωνα με το άρθρο 36, παράγραφος 2, του κανονισμού 2022/991⁽²⁾·
- κατά τα λοιπά, να ακυρώσει την απόφαση του ΕΕΠΔ στο μέτρο που δεν παρέχει επαρκείς εγγυήσεις στον προσφεύγοντα-ενάγοντα καθόσον δεν προβλέπει καμία προθεσμία εντός της οποίας η απόφαση αυτή πρέπει να εκτελεστεί και καμία χρηματική ποινή και δεν προβλέπει καμία επαρκή κύρωση για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στερώντας έτσι εν τοις πράγμασι από τον προσφεύγοντα-ενάγοντα το δικαίωμα πρόσβασης και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας κατά την έννοια των άρθρων 8 και 47 του Χάρτη·
- επικουρικώς, να επιδικάσει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα προσωρινώς ποσό ενός ευρώ λόγω ηθικής βλάβης·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει τον ΕΕΠΔ στα δικαστικά έξοδα, το ποσό των οποίων διευκρινίστηκε από τον προσφεύγοντα-ενάγοντα.